

Υποδοχή της δίζωνης εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Καρδίτσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το απόγευμα της Πέμπτης 13 Νοεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος υποδέχθηκε με κατάνυξη και ευλάβεια τη δίζωνη εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Πετρίλου.

Η υποδοχή πραγματοποιήθηκε στον **Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Καρδίτσας**, με την ευκαιρία της εορτής των Εγκαινίων του Ναού. Πλήθος πιστών προσήλθε για να τιμήσει το ιερό αυτό γεγονός και να προσκυνήσει την θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας, ζητώντας τη χάρη και την ευλογία της.

Ακολουθώντας, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, ευχαριστώντας τον Θεό και την Υπεραγία Θεοτόκο για τη συνεχή προστασία και παρουσία Της στη ζωή των πιστών.

Μετά το πέρας της Ιεράς Ακολουθίας, ο Ποιμενάρχης απηύθυνε προς τους πιστούς πατρικούς λόγους και θεοφώτιστο κήρυγμα. Στην ομιλία του αναφέρθηκε σε πνευματικά νοήματα, που στηρίζουν και καθοδηγούν τον πιστό στην πορεία του προς τον Θεό, τονίζοντας την αξία της πίστεως και της αγάπης στη ζωή του χριστιανού. Ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Ίδού, γέγονε τὰ πάντα καινά». Νέα. Εγκαινιάζεται και ο άνθρωπος ανακαινίζεται. Και αυτό γίνεται γιατί έχουμε αναδημιουργία της πεπτωκυίας καταστάσεως του ανθρωπίνου γένους με την σάρκωση του Θεού Λόγου. Αυτός κάνει τα πάντα νέα. Και έναντι της πτώσεως του ανθρώπου εις την αμαρτία και του συνεπακόλουθου αποτελέσματος της αμαρτίας, που είναι ο θάνατος, έρχεται ο ενανθρωπήσας Θεός, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο οποίος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και την ανακαινίζει, την αφθαρτοποιεί. Γινόμαστε νέοι κατά Χριστόν άνθρωποι. Και επειδή και η φύση συστέναζε και συνώδινε μαζί με τον άνθρωπο εξαιτίας της αμαρτίας του ανθρώπου, ανακαινίζεται και η φύση.

Σημασία έχει αν εμείς, αδελφοί μου, κατορθώσουμε αυτήν τη νέα φύση που εμφάνισε ο Κτίστης σε εμάς τους ανθρώπους, να την αποδεχθούμε και να γίνουμε κι εμείς μέτοχοι αυτής της νέας καταστάσεως.

Και για να κατανοήσουμε το τι σημαίνει νέα φύσις και νέα κτίσις και νέος εν Χριστώ άνθρωπος, μόνο αν μελετήσουμε με προσοχή τον βίο του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Φιλίππου, που απόψε και αύριο η Εκκλησία μας τον φέρνει μπροστά μας, να τον εορτάσουμε, θα κατανοήσουμε τι σημαίνει εν Χριστώ νέος άνθρωπος.

Διότι εμείς, θεωρούμε με την κοσμική μας αντίληψη, τη νεότητα ή τη νέα κατάσταση διαφορετικά. Ενώ με τα δεδομένα της παρουσίας του Θεού, ο άνθρωπος ανακαινίζεται και αναδημιουργείται μέσα στο μυστήριο της Βασιλείας του Θεού. Και το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού είναι ο σαρκωθείς Θεός, η γέννηση του Θεού, η σάρκωσις του Θεού Λόγου. Αυτή είναι η Βασιλεία του Θεού. Ο Θεός μεθ' ημών. Αυτό είναι η Βασιλεία του Θεού.

Και επειδή Εκείνος ήρθε ανάμεσά μας για να μας σώσει από την φθορά και από τον θάνατο, να μας ανακαινίσει, για να πραγματοποιηθεί αυτό, έπρεπε να ανέβει επάνω στον Σταυρό. Αυτή είναι η νέα κτίσις του Θεού. Ότι επαναδιατυπώνεται η κλήση μας εις το μυστήριο της Βασιλείας. Και αυτή η κλήση πραγματώνεται μέσα από την πίστη, από την ομολογία, από την αγάπη που θα πρέπει να έχουμε στον Θεό.

Ο Απόστολος Φίλιππος ήταν αναζητητής. Διάβαζε την Παλαιά Διαθήκη, γιατί τότε αυτό υπήρχε, την Πεντάτευχο, τα πρώτα πέντε βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, και τους Προφήτες, οι οποίοι μιλούσαν περί της ελεύσεως του Μεσσία. Αναζητούσε και περίμενε τον Μεσσία.

Και όταν ο Ιησούς Χριστός του αποκαλύφθηκε, γεννημένος Εκείνος στη Βηθεσδά της Γαλιλαίας, μετά τη βάπτισή Του και την κλήση των Μαθητών, όταν Τον κάλεσε να έρθει κοντά Του, ήταν τέτοια η κατάσταση που δημιουργήθηκε μέσα στην καρδιά του Φιλίππου ώστε πηγαίνει στον φίλο του Ναθαναήλ και του λέγει «Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ». Τον βρήκαμε, λέει, Τον συναντήσαμε. Έλα και εσύ να Τον δεις, έλα να μιλήσεις μαζί του. Και ο Ναθαναήλ μέσα από το κοσμικό του φρόνημα, του απάντησε «Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι;». Θα μπορούσαμε να πούμε κι εμείς, κατά τον ανθρώπινο τρόπο, «περιμένεις κάτι καλό;». Αυτή είναι η παλαιά κατάσταση, τα παλαιά δεδομένα.

Με τον Χριστό λοιπόν αλλάζει αυτή η κατάσταση. Γίνεται νέα κτίσις. Πληρώνεται η καρδιά των ανθρώπων από την παρουσία του Χριστού. Και βέβαια έτσι πληρώθηκε, δηλαδή γέμισε, και η καρδιά του Φιλίππου. Γι' αυτό και ομολόγησε τον

Μεσσία, κάθισε μαζί Του, διδάχθηκε από Αυτόν και στη συνέχεια, μετά τον Σταυρικό θάνατο, την ένδοξη Ανάστασή Του και την εις Ουρανούς Ανάληψη, όταν οι μαθητές με κλήρο μοίρασαν τα μέρη του τότε γνωστού κόσμου για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας, εις τον Απόστολο Φίλιππο έπεσε όλη η πλευρά της Μικράς Ασίας.

Ξεκίνησε λοιπόν αυτή την πορεία για να διδάξει περί του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, περί της νέας κτίσεως, της νέας καταστάσεως. Πήρε μαζί του την αδελφή του, τη Μαριάμνη και μαζί με τον Απόστολο Βαρθολομαίο ξεκίνησαν τις πορείες και τις επισκέψεις στα χωριά και στις πόλεις της Μικράς Ασίας, στη Φρυγία και τις γύρω περιοχές, για να μιλούν περί του Ιησού Χριστού, να βαπτίζουν εις στο όνομα του Ιησού Χριστού, να τους πουν για τη νέα κτίση και να αναγγέλλουν ότι ο άνθρωπος εγκαινιάζεται μέσα στην παρουσία του Θεού.

Εμείς απόψε εδώ εορτάζουμε και υποδεχθήκαμε την Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Δίζωνης από την Ιερά Μονή Παναγίας Πετριλίων, του Γενεσίου της Θεοτόκου και τελούνται αυτές οι Ιερές Ακολουθίες εις ανάμνηση των Εγκαινίων του Ιερού Ναού, ο οποίος εγκαινιάστηκε και στην Αγία Τράπεζα τοποθετήθηκαν μαρτυρικά λείψανα Αγίων, οι οποίοι έχυσαν το αίμα τους για την πίστη τους εις τον Ιησού Χριστό, και παράλληλα καθιερώθηκε ο Ιερός Ναός δια Αγίου Μύρου.

Γίνεται νέα κατάστασις. Ποια είναι η νέα κατάστασις; Βλέπουμε κάτι άλλο εκτός από τους Αγίους στους τοίχους; Όχι. Νέα κατάστασις είναι η παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Η παρουσία του Χριστού εν Αγίω Πνεύματι μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Και όλοι αυτοί οι Άγιοι και οι ιερές παραστάσεις που βλέπουμε στους τοίχους είναι επιβεβαίωση του ζώντος Θεού, ότι αυτοί οι άνθρωποι, αν και έχουν φύγει από τη ζωή, είναι παρόντες ανάμεσά μας, γιατί περικοσμήθηκαν με την αγιότητα. Γιατί έζησαν τον Χριστό στη ζωή τους, ανακαινίσθηκαν, έγιναν νέοι άνθρωποι.

Και ο ανακαινισμός μέσα στην Εκκλησία σημαίνει αιώνιος άνθρωπος, ουράνιος άνθρωπος. Πρόσωπο δηλαδή το οποίο βιώνει την παρουσία της Αγίας Τριάδος, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, εις τη ζωή του. Έτσι ανακαινίζεται, έτσι εγκαινιάζεται ο νέος άνθρωπος. Έτσι εγκαινιάζονται και οι ναοί. Και είναι πολύ σπουδαίο που εορτάζουμε και τελούμε αυτές τις Ιερές Ακολουθίες της Αναμνήσεως των Εγκαινίων του Ιερού Ναού, γιατί εδώ είναι ο τόπος της παρουσίας του Θεού.

Εδώ τελούνται τα μυστήρια της Βασιλείας, η Θεία Ευχαριστία, το Βάπτισμα, ο Γάμος, η Ιεροσύνη, το Ευχέλαιο, το μυστήριο της Εξομολογήσεως. Εδώ μέσα πραγματοποιούνται και με αυτά ανακαινίζεται ο άνθρωπος, γίνεται συνεχώς νέος

άνθρωπος, βιώνει τον Θεό εις τη ζωή του.

Ο Απόστολος Φίλιππος λοιπόν επέτυχε αυτής της ανακαινιστικής καταστάσεως. Διότι μετά το κήρυγμα και τη διδασκαλία, μετά την ομολογία της πίστεώς του εις τον Άγιο Τριαδικό Θεό και εις τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, διώχθηκε. Αναγκάστηκε να ομολογήσει με περισσότερη δύναμη την πίστη του και γι' αυτό τον λόγο μαρτύρησε. Του τρύπησαν τους αστραγάλους και τον κρέμασαν ανάποδα επάνω σε ένα ξύλο. Και αυτός έγινε ο νέος εν Χριστώ άνθρωπος. Γιατί αυτός είναι ο νέος εν Χριστώ άνθρωπος της Εκκλησίας. Δεν είναι αυτό που θεωρούμε εμείς, ότι μπορούμε να λέμε λόγια ή ότι μπορούμε να κάνουμε θαύματα ή να έχουμε πράγματα και γεγονότα που ξεφεύγουν από την κοσμική σφαίρα. Αντιθέτως, ο άνθρωπος του Χριστού και της Εκκλησίας είναι πιστός και ομολογεί αυτήν την πίστη. Βιώνει το μυστήριο της Αγίας Τριάδος, γεμίζει από τη χάρη του Θεού. Γι' αυτό γίνεται νέος εν Χριστώ άνθρωπος και δεν τον απασχολούν το μαρτύριο, ο πόνος, η ταλαιπωρία. Βιώνει αυτήν τη σχέση που έχει ο Θεός με τη ζωή, ο οποίος είναι πάνω από τα ανθρώπινα δεδομένα. Γι' αυτό και οι Άγιοι, όπως είπαμε, είναι αιώνιοι, διαχρονικοί, βιώνουν την παρουσία του Θεού και την ομολογούν στη ζωή τους.

Αυτές λοιπόν οι Ιερές Ακολουθίες, που ξεκινούν από σήμερα και αύριο με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας, την καθαυτό ημέρα του Εγκαινιασμού του Ναού και συνεχίζονται τις επόμενες ημέρες, μας υπενθυμίζουν αυτή τη σχέση που καλούμαστε όλοι μας να έχουμε, αδελφοί μου, με τον Κύριο της δόξης, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος μας ανακαινίζει, μας κάνει νέους. Μπορεί να είμαστε γέροι, αλλά είμαστε νέοι μέσα στον χώρο της Εκκλησίας.

Μα ακόμη και ο Άγιος Αλέξανδρος, ο οποίος ήταν ηλικιωμένος, εβδομήντα ετών, ξεκίνησε μετά την Α' Οικουμενική Σύνοδο το 325, στην οποία συμμετείχε ως πρεσβύτερος της Κωνσταντινουπόλεως και εκπρόσωπος του επισκόπου

Μητροφάνους, να επισκεφθεί τις επαρχίες τις Ορθόδοξες και να ενημερώσει για τις αποφάσεις της Συνόδου.

Με σφρίγος, λες και ήταν νέο παιδί! Γιατί; Γιατί τον ανακαίνιζε η πίστη του, γιατί τον ανακαίνιζε το μυστήριο της παρουσίας του Χριστού στη ζωή του, γιατί του έδινε δύναμη στα πόδια του και στην καρδιά του και πτερά για να πάει να εξαγγείλει στους ανθρώπους το μυστήριο του Χριστού, για να σωθούν οι άνθρωποι.

Αυτή είναι η σωτηρία μας. Αυτός είναι ο καθ' αυτόν εγκαινιασμός του ανθρώπου, η ανακαίνισή του και η ζωή στην οποία καλούμαστε όλοι να ζούμε.

Μέσα σε αυτήν λοιπόν την διάσταση τελούμε και αυτές τις εορτές. Μέσα σε αυτήν την υπενθύμιση καλούμαστε όλοι μας να ζούμε, ώστε να ανακαινιζόμαστε και να βιώνουμε το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού».

